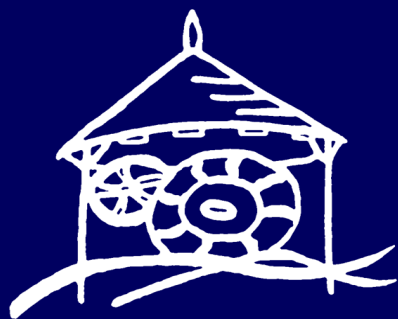

AQUA MOBILE

A KÖZÉP-DUNÁNTÚLI VÍZÜGYI IGAZGATÓSÁG LAPJA

VÍZTUDOMÁNY

HÍREK

HIDROLÓGIA

VÍZ-ÜGYÜNK

PROJEKTJEINK

KÖSZÖNJÜK, FŐMÉRNÖK ÚR! - NAGYINTERJÚ TÓTH SÁNDOR,
NYUGÁLLOMÁNYBA VONULÓ MŰSZAKI IGAZGATÓHELYETTESSEL
BEFEJEZŐDÖTT A SZENT LÁSZLÓ-PATAK REHABILITÁCIÓJA
KITÜNTETÉSEK

Tisztelt Olvasó!

Itt a nyár! A pihenés, szabadságok ideje. Ki, mikor és merre indul el? Van, aki még csak most tervezget, de van, aki már rég döntött és megszervezte nyaralását. Kellemes gondok ezek egy nehéz időszak után. A nyarat mindenki használja ki pihenésre és feltöltődésre!

Túlvagyunk a COVID ötödik hullámán és egy országgyűlési választáson. Ez utóbbi mindig különös izgalmat jelent az állami szféra számára: hogyan, milyen irányítás mellett folytathatják munkájukat az egyes szervezetek, mi lesz a sorsuk? Mindez minket, vízügyeseket is sokat foglalkoztatott. Kíváncsian és türelmetlenül vártuk, mi lesz a sorsunk. Kis idő elteltével minden kiderült. A vízügy a korábbi, belügyi irányítás mellett folytathatja munkáját. A szervezetet érintően sem várható különösebb változás. Megítélésem szerint ez jó hír! Egy szervezet életében az egyik legfontosabb tényező az állandóság, ahol nincsenek átszervezések és irányításváltás. Ez egyfajta stabilitást, kiszámíthatóságot és nyugalmat ad a munkatársaknak és ilyen környezetben a valódi munkára lehet fordítani a figyelmet. A nyugalom mellett a biztonság érzése is megadatik ebben a helyzetben. Egy munkavállaló szempontjából ez a legfontosabb!

Az elmúlt időszak azért némi újdonságot is hozott az igazgatóság életében: a vezetésben változás történt. A főmérnöki poszt átadatásra került. Jómagam szeptemberben nyugdíjba vonulok, a posztot pedig Horváth Angéla vette át. Szakmai felkészültsége, a különböző szakágakon szerzett tapasztalata, rátermettsége, habitusa egyértelműen alkalmassá teszi a munkakör betöltésére. Sok sikert, erőt kitartást, türelmet kívánok neki!

Kedves volt Munkatársak!

Köszönöm azt a negyven évet, amit a vízügyben veletek dolgozhattam! Ez az idő hosszúnak tűnik, de valójában, ha valamit szeret az ember, akkor az gyorsan múlik. Ebben az időszakban sok szép és jó, kedves emlék és feledni való jött össze. Négy évtizede a világ és a vízügy más képet festett. A Dégen Imre által felépített erős, szocialista vízügyi szervezetben kezdhettem el dolgozni. Az ágazat fénykorát élte. Nem sokáig tartott az idilli állapot. A Bős-Nagymarosi erőmű körül kialakult társadalompolitikai vita és a rendszerváltás a korábbi erős vízügyi szervezetet meglehetősen szétzilálta. Innentől kezdve sokáig a folyamatos leépítések, átszervezések, összevonások, szétválasztások jellemezték életünket. Sok új névvel kellett megismerkednünk (pl. KÖTEVIFE, VIFE, NEKI stb). Az átszervezés a többletmunka és szervezés mellett egzisztenciális problémákat vetett fel. Számos munkatársunktól kellett megválnunk. Sokan állásukat veszítették, a szerencsésebbek idegen szervezetben folytatták munkájukat. Szerencsére az utóbbi időszakban a stabilitás és az építkezés irányába haladtunk. Ami jó hír, hogy a nehézségek ellenére a vízügyi ágazat többé-kevésbé önálló szervezatként fennmaradt és hivatását teljesítheti. Ez mindenképpen remény ad a jövőre nézve is!

Mindenkinek sok sikert, eredményekben gazdag munkásságot, jókedvet és jó egészséget kívánok!

*Tóth Sándor
főmérnök, műszaki igazgatóhelyettes*

AQUA MOBILE

XX. ÉVFOLYAM, NYÁRI SZÁM 2022

.....

TARTALOM

- 2 KÖSZÖNTŐ
- 4 EREDMÉNYKOMMUNIKÁCIÓ
- 10 HÍREK
- 12 VÍZ-TÜKÖR
- 22 HIDROLÓGIA
- 26 TANULUNK
- 29 KITÜNTETETTEK
- 32 MHT
- 33 GÓLYAHÍR

.....

IMPRESSZUM

Kiadja a Közép-dunántúli Vízügyi Igazgatóság

Felelős kiadó: Dr. Csonki István igazgató

Szerkesztő: Szűcs-Molnár Diána, Németh Tímea

A lapszám tartalmának szerzői: Baksa Mátyás, Horváth Angéla, Horváth Emil, Kovácsi Adrienn, Péterné Varga Zsuzsanna, Csurgai-Horváthné Kiss Henriett, Sütő Dóra, Szabó Péter, Szűcs-Molnár Diána, Tóth Sándor, Verpuláczy Andrea

Címlapfotó: a Közép-dunántúli Vízügyi Igazgatóság fotóarchívuma, a címlapon: Tóth Sándor

KÖZÉP-DUNÁNTÚLI
VÍZÜGYI IGAZGATÓSÁG
SZÉKESFEHÉRVÁR

BEFEJEZŐDTEK A „SZENT-LÁSZLÓ-PATAK REHABILITÁCIÓJA”

Írta: Horváth Angéla, Csurgai-Horváthné Kiss Henriett, Péterné Varga Zsuzsanna

AZ ÜTEMTERVEKNEK MEGFELELŐEN BEFEJEZŐDTEK A „SZENT-LÁSZLÓ-PATAK REHABILITÁCIÓJA” CÍMŰ KIEMELT PROJEKT (KEHOP-1.5.0-15-2016-00009) KIVITELEZÉSI MUNKÁI.

A PROJEKT FŐ CÉLJA VOLT A KEHOP 1.5.0 FELHÍVÁSBAN RÖGZÍTETTEKNEK MEGFELELŐEN A DOMBVIDÉKI TERÜLETEKEN A CSAPADÉKVÍZ HELYBEN TARTÁSA, A FELSZÍNI VÍZELVEZETÉS, LEFOLYÁS LASSÍTÁSA, A DOMBVIDÉKI KISVÍZFOLYÁSOK VÍZHOZAMÁNAK EGYENLETESEBBÉ TÉTELE A HASZNOSÍTÁSI LEHETŐSÉGEK EGYÜTTES MEGTEREMTÉSÉVEL.

A MŰSZAKI ÁTADÁS-ÁTVÉTEL 2021. MÁRCIUS 25-ÉN MEGTÖRTÉNT. A PROJEKTTAL SZEMBENI SZAKMAI ELVÁRÁS TELJESÜL AZÁLTAL, HOGY A BEL- ÉS A MEZŐGAZDASÁGI TERÜLETEK MENTESÜLNEK A DOMBVIDÉKI TERÜLETEKRŐL LEVONULÓ ÁRHULLÁMOK KÁROS HATÁSAITÓL.

A fennmaradt krónikák szerint Szent László király a tarjáni szikláknál botjával fakasztotta a patak vizét, amely kedvező földrajzi elhelyezkedése és fejlett infrastrukturális helyzete miatt napjainkban közkedvelt turisztikai, kiránduló

és horgászhely. Az utóbbi években tapasztalt, éghajlatváltozáshoz köthető szélsőséges csapadéktevékenységek okozta vízkáresemények és a társadalmi igények rámutattak arra, hogy időszerű a Szent László-patak medrének és műtárgyainak rehabilitációja.

Elmondható, hogy ez a térség egy új korszak küszöbén áll. A jelenleg folyamatban lévő infrastrukturális, közlekedési, idegenforgalmi és vízgazdálkodási beruházások komoly előrelépést hoznak a közösségek megtartásához és megerősödéséhez.

Remélhetőleg ez az együttműködés, és a közös gondolkodás eredményeképp a vízfolyás mentén élőknek és az ide látogatóknak a környék adta természeti szépség kikapcsolódást és békességet nyújt a jövőben.

Külön öröm, hogy a vízfolyást érintő fejlesztés folytatódik a jövőben, a vízgazdálkodási beruházás újabb állomása Ercsi, Martonvásár és Ráckeresztúr térségét érinti, ami összehangolt fejlesztések megvalósulását teszi lehetővé, hozzájárulva a térségben rejlő természeti értékek, vízkészlet megőrzéséhez.

ELŐZMÉNYEK

Az éghajlatváltozás egyre növekvő kockázatot jelent a vízgazdálkodás számára: egyre többször kell számítani olyan heves, sok esetben lokális csapadéktevékenységre, melyek villám árvizek kialakulását eredményezik a dombvidéki kisvízfolyásokon.

A Szent László-patak vízgyűjtő területén 2010. és 2014. évben is előfordult olyan heves csapadék tevékenység, amikor a kialakult magas vízszint miatt egyes településrészek részlegesen víz alá kerültek, és ez szükségessé tette helyi vízkárelhárítási készség elrendelését és a védekezési munkák ellátását.

A 2010. és 2014. évi helyi vízkáresemények rámutattak arra, hogy a Szent László-patak a belterületi vízlevezető rendszer által összegyűjtött csapadékvíz nem tudja megfelelően fogadni. Ennek oka, hogy a meder feliszapolódása, és a növényzet a meder keresztmetszetét jelentősen lecsökkentette, ami miatt a vízfolyás vízlevezető képessége nem volt megfelelő. A vízlevezető képesség helyreállításával párhuzamosan szükséges és indokolt volt a kisműtárgyak és a jelentős mértékű mezőgazdasági vízszolgáltatást biztosító duzzasztók állapotának felülvizsgálata, felújítása. A vízfolyás medrének rehabilitációjakor figyelembe kellett venni a belterületi csapadékvizek megfelelő biztonsággal történő elvezetését is.

A „SZENT LÁSZLÓ-PATAK REHABILITÁCIÓJA” PROJEKT KIEMELTEN MARTONVÁSÁR, BICSKE, CSABDI ÉS GYÚRÓ TELEPÜLÉSEKET ÉRINTETTE, A FEJLESZTÉS A VÍZFOLYÁS 16+404-48+983 KM SZELVÉNYEI KÖZÖTT VALÓSULT MEG.

A SZENT LÁSZLÓ-PATAK

A Szent László-patak a Duna jobb parti vízrendszerének egyik vízfolyása, Komárom-Esztergom megyében Héreg település közelében ered. A patak a Gerecse hegységben kezdődő, hosszan elnyúló, ÉNY-DK irányú völgyben folyik keresztül Komárom-Esztergom megyében Tarján, valamint Fejér megyében Csabdi, Bicske, Alcsútdoboz, Gyúró, Tordas, Martonvásár, Ráckeresztúr, Ercsi települések közigazgatási területén, és Beloianisz közelében torkollik a Váli-vízbe, annak balparti 3+410 km szelvényénél.

A vízfolyás teljes hossza 68,3 km, ebből 53,94 km a Közép-dunántúli Vízügyi Igazgatóság kezelésében van. Vízgyűjtőterülete a torkolatnál 325 km². A terület vízháztartása a csapadék térbeli és időbeli eloszlásához igazodik, amelyet a halastavak vízviszatartó hatása némiképp módosít. Az évi árhullámokat a kora tavaszi hóolvadás és a kora nyári esőzések idézik elő. A meder kisesésű, közepesen beágyazódott, gyorsan feliszapolódó tulajdonságú, a felső szakaszon – Csabdi külterületén – ősmeder jellegű. Állandó vízmennyiséget szállító mellékággal nem rendelkezik. A patak jelentős mezőgazdasági vízigényt elégít ki duzzasztásos vízkivétel formájában.

A vízfolyás torkolati szakasza része a 04.04. Adony-Ercsi árvízvédelmi szakasznak, ezért a bp. 0+000 - 4+735 km szelvények között a dunai árhullámok visszaduzzasztó hatása ellen visszatöltésezett.

A patak alsó, árvízvédelmi szakaszhoz tartozó torkolati részén, a bal parti töltés fejlesztése valósult meg a Duna projekt keretében. Az árvízvédelmi töltés magassági és keresztmetszeti hiányosságai megszüntetésre kerültek, továbbá a töltéskoronán aszfalt út létesült.

A vízfolyás teljes vízgyűjtő területe Héreg, Tarján, Alcsútdoboz, Csabdi, Bicske, Gyúró, Tordas, Martonvásár, Ráckeresztúr, Ercsi közigazgatási területét érinti.

A PROJEKT ÁLTAL ÉRINTETT TELEPÜLÉSEK

Fejér megye északi dimbes-dombos vidéke Pannónia Szíve. Ősidők óta lakott terület, számos nép és kultúra hagyta hátra lenyomatát, számos helyről kerültek elő római kori régészeti leletek, melyek bizonyítják a rómaiak megtelepedését is a vidéken. A gazdag történelmi múlttal rendelkező térség települései 2015-ben összefogtak és Bicske, Martonvásár és Vál kezdeményezésére megszületett a Pannónia Szíve program.

Célja, hogy a kistelepülések összefogva dolgozzák ki a térségre vonatkozó elképzeléseiket, és azok összehangolva valósuljanak meg. A tervek között infrastrukturális, közlekedési és idegenforgalmi beruházások megvalósítása is szerepel, melyek javítják az itt élők esélyeit, életminőségét, és turisztikailag vonzóbbá teszik a látogatók számára a tájat.

**PANNÓNIA
SZÍVE**

A Szent László-patak Gyúró térségében

A PROJEKT BEMUTATÁSA

A 2014-2020 közötti Európai Unió fejlesztési programok közül a vízügyi ágazat számára a Környezeti és Energiahatékonysági Operatív Program (KEHOP) biztosított lehetőséget a dombvidéki vízgazdálkodás feltételeinek javítását célzó projektek megvalósítására.

A fejlesztési elképzelést a KEHOP éves fejlesztési keretének megállapításáról szóló 1084/2016. (II.29.) Korm. határozat kiemelt projektként nevesítette, ezzel is megalapozva a támogatottságát. A projekttel szembeni szakpolitikai elvárás a bel- és a mezőgazdasági területek dombvidéki területekről levonuló árhullámok káros hatásaitól való mentesítése volt. A projekt eredményeként a településeket érintő helyi vízkár kockázata csökkenthető.

A rehabilitáció kivitelezési munkálatai 2018. október 8-án kezdődtek meg.

A projekt kitűzött céljainak elérése érdekében a következő főbb projektelemek valósultak meg:

Mederrendezés projektelem

A Martonvásár, Gyúró, Bicske külterületén, valamint Csabdi térségében -- összesen 10 km hosszon -- elvégzett mederrendezéssel nőtt a patak vízszállító képessége, amelynek eredményeként a belterületek mentesítése mellett a dombvidéki területekről levonuló árhullámok káros hatásai is mérséklődnek. Az elvégzett munkálatokat követően összességében javul a vízminőség, egyenletesebbé válik a vízhozam. Ez utóbbi elősegíti a vízkészlettel való gazdálkodás további fejlesztését.

Fenntartó sávok jókarba helyezése projektelem

Összesen 11 km hosszon megtörtént a vízfolyásmenti fenntartósávok jókarba helyezése, és számos keresztező műtárgy és oldalműtárgy rekonstrukciójára, illetve építésére is sor került.

Bicske város belterületének árvízvédelmi fejlesztése projektelem

Bicske város belterületének árvízvédelmi fejlesztése keretében tervezett beavatkozások célja a belterületi mederszakasz árvízi terhelésének csökkentése, az árvízvédelmi biztonság javítása volt, ennek keretében a belterületen 446 m árvízvédelmi fal, valamint 1624 m hosszon új árvízvédelmi töltés és 18 zsilip építése biztosítja a város vízkár védelmét.

Mederrendezés (Gyúró)

Hidak környezetének rendezése, burkolása (Gyúró)

Árvízvédelmi fal (Bicske)

Híd átépítés, műtárgy építés és rekonstrukció projektelem

A pályázat keretében az 1104 jelű Bicske-Zsámbék összekötő út közúti felüljáró (Mányi úti híd) átépítésre is sor került, a híd nyílásszélessége a korábbi 4 méterről 6 méterre növekedett, biztosítva a vízfolyás megfelelő vízelvezető képességét, a mértékadó vízhozam kártétel nélküli levezetését. A közúti híd forgalomba helyezése megtörtént.

Az új műtárgyak építése, meglévő műtárgyak javítása, rekonstrukciója hosszú távra megnöveli a vízfolyás térségében a vízszolgáltatás biztonságát, növeli a visszatérhető édesvíz mennyiségét, lehetővé teszi újabb öntözési, halastavi és egyéb vízigények kielégítését úgy, hogy közben az árvízi biztonság nem csökken. Megvalósult három nagyműtárgy építése, rekonstrukciója:

- * a Bicske IV. sz. tó osztó-duzzasztóműve elbontásra került, helyette új műtárgy épült,
- * Martonvásáron egy D 300-as Tubosider átereszt került beépítésre,
- * illetve megtörtént a martonvásári arborétumi duzzasztó rekonstrukciója.

Növényzet telepítés, parti zonáció helyreállítása projektelem

Összesen 5 km hosszön növényzet-telepítés, parti zonáció helyreállítása történt, ezzel létrejött egy ún. puffer sáv, ami a vízfolyás védelmét szolgálja a defláció hatásától, továbbá a csapadékesemények után mérsékeli a környező területekről bemosódó lebegőanyag és oldott növényi tápanyag szennyező hatását.

Monitoring rendszer kiépítése projektelem

A Szent László-patakon, mint a Váli-víz legnagyobb mellékágán, a Váli-víz teljes vízgyűjtő területét érintő monitoringrendszer fejlesztéséhez kapcsolódóan Tarján községben hidrometeorológiai állomás került telepítésre. A tarjáni hidrometeorológiai állomás kiépítésének célja a vízrendszer későbbi, megfelelő szintű üzemeltetésének segítése, valamint a szélsőségesebbé váló időjárás hatásának pontosabb nyomon követése, fentiek révén az

árvízi biztonság fokozása és a vizek hiányából fakadó hatások mérséklése.

Eszközbeszerzés projektelem

Az Igazgatóság gépparkja egy 14 m-es gémkinyúlású forgó felsővázazs lánctalpas kotróval bővül, valamint beszerzésre kerül egy traktorra szerelhető gémszerkezetű rézsúkasza is.

A projekt kivitelezési munkái az ütemtervnek megfelelően befejeződtek. A rendezett patakmeder és a felújított műtárgyak a térség ár- és belvízvédelme mellett a települési környezetet is javítja.

Mányi úti híd (Bicske)

Arborétumi duzzasztó (Martonvásár)

A vízgazdálkodási fejlesztés folytatása

Az elkészült beruházáshoz kapcsolódik a „Szent László-patak fenntartható vízgazdálkodása” elnevezésű projekt, amelynek kitűzött célja az éghajlatváltozás felszíni és felszín alatti vizekre gyakorolt káros hatásainak mérséklése érdekében a vízgazdálkodás helyzetének javítása, a vízhiányos időszakokban jelentkező vízigények kielégítésének elősegítése, valamint a természetes vízkészletek hasznosíthatóságának növelése. A projekt keretében megvalósuló fejlesztések hozzájárulnak az EU Víz Keretirányelv szerinti jó állapotú víztestek arányának növekedéséhez is. A beruházás során a vízfolyás Ercsi-Martonvás közötti szakaszán mederrendezési munkák, vízkormányzó műtárgyak megépítése és vízhiány monitoring állomás létesítése történik. A projekt a KEHOP-1.3.0 „Fenntartható vízgazdálkodás infrastrukturális feltételeinek javítása” pályázati konstrukcióban valósul meg, a kivitelezési szerződés 2021. január 06-án hatályba lépett, a munkaterület átadás 2021. január 18-án volt. A kivitelezés előkészítő munkái megkezdődtek.

A Szent László-patakot érintő pályázati elképzelésekben megfogalmazott célkitűzések kapcsolódnak a befogadó Váli-vízre érintő fejlesztés, a **„Váli-völgy vízrendezési feladatai”** projektben megfogalmazott célkitűzésekhez. A projekt megvalósításával szembeni szakmai elvárás a völgyfenéki települések árvízi biztonságának növelése, a vízgyűjtő ökológiai állapotának és a vízrendszer vízkészlet-gazdálkodásának mennyiségi és minőségi értelemben vett javítása. A beruházás megvalósítása folyamatban van.

EREDMÉNYEK

A *„Szent-László-patak rehabilitációja”* című kiemelt projekt (KEHOP-1.5.0-15-2016-00009) kivitelezési munkái az ütemterveknek megfelelően befejeződtek, a műszaki átadás-átvétel 2021. március 25-én megtörtént. A projekttel szembeni szakmai elvárás teljesül azáltal, hogy a bel- és a mezőgazdasági területek mentesülnek a dombvidéki területekről levonuló árhullámok káros hatásaitól.

A projekt számszerűsíthető eredményei

- 1624 m árvízvédelmi töltés építése
- 446 m árvízvédelmi fal építése
- mintegy 10 km mederrendezés
- mintegy 11 km fenntartó út jókarba helyezése
- Növényzet-telepítés, parti zonáció helyreállítása 5 km hosszúságban
- A mederrehabilitációval az érintett hat településen nő az árvízi biztonság és csökken a helyi vízkár-veszélyeztetettség.

A projekt nem számszerűsíthető eredményei

- A műszaki beavatkozásokkal javult a vízfolyás vízelvezető képessége,
- Az árvízvédelmi fejlesztés hatására csökkent a helyi vízkár kockázata,
- A mederrendezést és műtárgy rekonstrukciót követően javult az ár- és belvízvédelmi biztonság,
- A vízfolyás rehabilitációja hozzájárult a természeti értékek megőrzéséhez, erősödött a Szent László-patak „zöldfolyosó” jellege,
- Javult a vízgyűjtő környezeti állapota.

A mértékadó vízhozamtól megvédett lakosok száma: 34 569 fő

A projekt megvalósulásával kitűzött célok a környezeti értékek védelmét, a jó ökológiai, vízminőségi és mennyiségi állapotának elérését szolgálták összhangban a felülvizsgált Vízgyűjtő-gazdálkodási Terv (VGT2) által előírt intézkedésekkel. A műszaki beavatkozásokkal javult a vízfolyás vízelvezető képessége, csökkent a településeket érintő helyi vízkár kockázata, javult a térség vízkárvédelme. A műtárgy rekonstrukciót követően javult az ár- és belvízvédelmi biztonság.

A „Szent László-patak rehabilitációja” elnevezésű projektet az Országos Vízügyi Főigazgatóság és a Közép-dunántúli Vízügyi Igazgatóság valósította meg. Az Európai Unió és Magyarország Kormánya által nyújtott, vissza nem térítendő támogatás összege: bruttó **1.500.000.000 Ft.**

<http://szentlaszlopatak.ovf.hu/>

DANUBE HAZARD M3C VESZÉLYES ANYAGOK SZENNYEZÉSÉNEK KEZELÉSE A DUNA-MEDENCÉBEN

MÉRÉS, MODELLEZÉS, INTÉZKEDÉSEK

Írta: Kovácsi Adrienn

A BALATONSZÁRSZÓN 2022. JÚNIUS 1-2. KÖZÖTT MEGRENDEZETT „VESZÉLYES ANYAGOK SZENNYEZÉSÉNEK KEZELÉSE A DUNA-MEDENCÉBEN- MÉRÉS, MODELLEZÉS, INTÉZKEDÉSEK” CÍMŰ TRÉNINGEN IGAZGATÓSÁGUNKAT A MINTAVEVŐ MUNKACSOPORTBÓL ÉS A VÍZVÉDELMI ÉS VÍZGYŰJTŐ-GAZDÁLKODÁSI OSZTÁLYÁRÓL IS KÉPVISELTÜK.

A Danube Hazard m³c projekt célja a vizek veszélyes anyagokkal való szennyezésének hatékony és tartós transznacionális ellenőrzése és csökkentése a Duna vízgyűjtőjén, mérés, modellezés, menedzsment és kapacitás-építés (ezen szavak kezdőbetűire utal az m³c) segítségével. A tréning során szakmai ismereteinket tudtuk bővíteni, a vízgyűjtő-gazdálkodás tervezéshez hallhattunk javaslatokat és megismerkedtünk a veszélyes anyag emisszió leltárral. A projekt által még el nem végzett, jövőbeli feladatok: végleges határértékek meghatározása, vízi ökoszisztéma védelme, legérzékenyebb indikátor kiválasztása, bióta monitoring, üledék monitoring, emisszió leltár fejlesztése, adatbázisok (VALVÉL, EPTRTR) frissítése.

Szó esett a mintavételi módszerekről: pont minta, kompozit minta, automatizált mintavevők, online állomások, valamint vegyületspecifikus passzív mintavevő került bemutatásra. Érdekes és számunkra kifejezetten hasznos elméleti és gyakorlati információk hangzottak el a hozam- és zavarosság-vezérelt automata mintavevőkről, illetve a légköri kiülepedés mintázásáról, talaj mintavételről.

Bemutatták a Koppány-patak vízgyűjtőjére telepített mérőműszereket, gyakorlati szempontból is hasznos információkat nyújtva.

Az emisszió leltár a különböző útvonalakon keresztül érkező veszélyesanyag-szennyezés számszerű összegzése, jogilag kötelező feladat az elsődleges veszélyes anyagokra. Ehhez kapcsolódó fontos kérdés például, hogy a lebegő-anyag koncentrációra miért nem tudunk igazán pontos adatokat szolgáltatni. Megválaszolandó kérdések: hol, mi a releváns, vizsgálati monitoring program, csapadékvíz, légköri kiülepedés, üledék monitoring problémái. Megoldandó továbbá az adatmegosztás, adatharmonizáció problémái, a modellezés.

Az emissziós modellezés olyan vízgyűjtőkön tár fel beavatkozási igényeket, ahol nincs monitoring, bár azt nem helyettesíti, de előrejelzéseket képes adni. A „MORE emissziós modell” volt az egyik bemutatott modell, amely emissziós útvonal orientált, nehézfémekre, szerves szennyeződésekre alkalmazták. A „Solutions modell” pedig egy vízminőségi modell, amely adathiányos feltételek között, több szerves szennyező anyagra használható. Kockázatelemzéshez használt modell, az emissziós térkép létrehozásához szolgál.

Az előadók színvonalas előadásaiból és a helyszíni bemutató során szakmailag érdekes és fontos információkhoz jutottunk. A projekt keretében végzett munka ősszel újabb, a modellezés köré épülő tréninggel folytatódik.

VÍZMINŐSÉGI, KÁRELHÁRÍTÁSI SZAKMAI NAP A SANOL HUNGARY KFT. SZERVEZÉSÉBEN

Írta: Szabó Péter

2022. május 11-én a Sanol Hungary Kft. vízminőségi kárelhárítási szakmai napot szervezett Siófokon a Bahart Zrt kikötőjében, ahol külföldi előadók meghívásával tartottak tájékoztatót a kárelhárítási gyakorlatról.

A délelőtti folyamán néhány külföldi példán keresztül mutatták be az ottani tapasztalatokat, az alkalmazott eszközöket, megoldási lehetőségeket. Az előadással így kitekintést nyerhettünk más országok gyakorlatára is, ami hasznos lehet saját káresemények során történő védekezésnél.

A délután folyamán merülőfalak és úgynevezett szkimmer rendszer (olajförlöző) gyakorlati bemutatására is sor került. Előbbi

eszköz a lebegő szennyeződés (pl. kifolyt olaj) lokalizálására szolgál, addig utóbbi már a szennyezés megszüntetésére való modernebb eszköz. A szkimmer esetében vízen úszó mobil „csónak” a forgó kefével legyűjti az olajt a vízfelszínről, egy kapcsolódó csőrendszeren keresztül aztán egy tárolóba lehet szivattyúzni és gyűjteni a szennyeződést.

A rendezvényen Igazgatóságunk 6 fővel képviseltette magát, de szinte minden társvizigről jelen volt vízminőséggel foglalkozó szakember.

Lokalizáció, merülőfal kihelyezés

Szkimmer (olajförlöző)

„SZAKASZMÉRNÖK SZERETTEM VOLNA LENNI”

NÉVJEGY

BODAJKON SZÜLETETT. A BUDAPESTI MŰSZAKI EGYETEM ÉPÍTŐMÉRNÖKI KARÁN SZERZETT ÉPÍTŐMÉRNÖKI DIPLOMÁT 1982-BEN. ETTŐL AZ ÉVTŐL A KÖZÉP-DUNÁNTÚLI VÍZÜGYI IGAZGATÓSÁGON DOLGOZOTT KÜLÖNBÖZŐ POSZTOKON, AHOL SZÉLESKÖRŰ SZAKMAI TAPASZTALATOKAT SZERZETT.

TÖBB SZAKMAI ÉS TÁRSADALMI SZERVEZETNEK VOLT AKTÍV TAGJA. HOSSZÚ IDEIG AZ MHT KÖZÉP-DUNÁNTÚLI TERÜLETI SZERVEZETÉNEK VEZETŐSÉGI TAGJA, MAJD ELNÖKE. A FEJÉR MEGYEI MÉRNÖKI KAMARA ELNÖKSÉGI TAGJA. MÁIG A FELSZÍNI VIZEKÉRT ALAPÍTVÁNY KURATÓRIUMI TAGJA ÉS TITKÁRA.

TÖBB KITÜNTETÉS TULAJDONOSA: MINISZTERI ELISMERÉS. A VIZEK KÁRTÉTELEI ELLENI VÉDEKEZÉSÉRT ÉRDEMÉREM. SZÉCHENYI EMLÉKÉREM. FELSZÍN ALATTI VIZEKÉRT ALAPÍTVÁNY „EZÜSTPOHÁR” DÍJ. AZ MHT „PRO AQUA” DÍJA ÉS BOGDÁNFY ÖDÖN EMLÉKÉRME.

Tóth Sándorral, nyugállományba vonuló műszaki igazgatóhelyettessel beszélgetünk négy évtizedes pályájáról. A beszélgetőtárs: Horváth Emil, Igazgatóságunk Vízkárelhárítási Osztályának egykori árvízvédelmi csoportvezetője.

Három éven belül az igazgatóság felső vezetői nyugállományba vonulnak. Te kezdted a sort, majd az igazgató, és a gazdasági igazgatóhelyettes követ. Ti már azt a generációt képviselitek, amelyik az új érában töltötte aktív időszakának jelentős részét, ebben a hektikusan változó világban. Hogyan értékeled hármótok munkáját, összevetve a tizenegy igazgatóságéval? Mert az tudvalévő, és ne legyünk szerénytelenek, azon a képzeletbeli toplistán a Közép-dunántúli Vízügyi Igazgatóság mindig is jó helyen szerepelt.

Ez a „helyezés” - teljesen mindegy, hogy a dobogónak melyik foka -, minket most is megillet. Ennek a sikernek elsősorban igazgató úr a kovácsa, hiszen az ő vezetésével alakultak a dolgok így. Tizenhét éve vezeti az igazgatóságot,

tizenkét évig dolgoztam vele, mint főmérnök. Egy sor, a szervezetet pozitívan érintő változtatást tett. Az első 5-6 év a rendcsinálás, a szakmai elvárásoknak megfelelő szervezet kialakításának jegyében telt. Amikor én főmérnök lettem, a szervezet már ezen elképzelések szerint működött. Hadd említsek egy döntést, ami jelentős változtatás volt az igazgatóság gazdasági helyzetének helyreállítására. A balatoni kikötők, a tavon lévő vízi állások használata korábban ingyenes volt. Egy vagyonkezelői törvényben levő passzust felhasználva, mely szerint az állami területek használói díjfizetésre kötelezhetők: jelentős bevételhez juttatta a nehéz gazdasági helyzetben lévő igazgatóságot, ami az éves költségvetésének akár 20 százalékát is kitette.

Az elmúlt tizenkét év főmérnöki időszakom legjelentősebb eredményének tartom, hogy egy nagyon stabil középvezetői gárda alakult ki, mind szakaszmérnökök, mind pedig az osztályvezetők tekintetében, akik már egy „korszakkal” később született kollégák. Sokszor beszéltünk már arról, hogy a minket követő korosztály nem reprezentálja magát abban a létszámban, amint az a demográfiai adatokból következne. Ez a hiátus az 1990-es évektől alakult ki, a szervezeti leépítés időszakában, ami – véleményem szerint – nem látszott meg az igazgatóság működésén.

Fontos azt is megemlíteni, hogy ebben az időszakban kezdődött a területi vízgazdálkodás meghatározó elemeinek és létesítményeinek felújítása: Balaton, Velencei –tó, Sió-- Nádor vízrendszer. Az igazgatóság vízi üttöerei mind felújításra kerültek, illetve kerülnek, amelyet elődeink a rendszerváltás előtti évtizedekben alakítottak ki.

Tudatosság, véletlen vagy e kettő keveréke vezetett a vízügyi pályára?

A családi indíttatást én is fontosnak tartom: meghatározó, hogy a családból mit hoz az ember, hogyan irányítják. Édesapám erdő- és bányamérnök volt, és a térségben dolgozott a Bakonyi Bauxitbánya alkalmazásában: a bauxitbányászathoz kapcsolódó organizációk, beruházások, fejlesztések munkáiban vett részt. Akkoriban nagyon sok bányavíz kiemelés volt, ehhez kapcsolódóan a patakmedrek bővítése: Torna-patak elterelése, ez mind az ő irodájának a keretein belül valósult meg. Kapcsolatba került (1970-es évek) néhány, szakmai területén meghatározó vízüggyessel: Varga Miklóssal (vízellátási-csatornázási osztály vezetője, műszaki igazgató helyettes), Kalicka Lászlóval (veszprémi szakaszmérnökség vezetője), Szabó Mátyással (fehértéri szakaszmérnökség vezetője), Kumánovics Györggyel (Hidrogeológus, vízgazdálkodási osztály csoportvezetője, osztályvezetője). Gimnazista koromban nem nagyon törődtem a tanulmányokkal, kajakoztam, azt gondoltam ez az élet.

HARMADIKOS KOROMBAN MEGKÉRDEZTE APÁM, - MI AKAROK LENNI? MÉRNÖK, VÁLASZOLTAM. AKKOR MESÉLT ERRŐL A „VIZES DOLOGRÓL”, AMI MEGTETSZETT, AKKOR HATÁROZTAM, HATÁROZTUK EL KÖZÖSEN, MILYEN IRÁNYT IS VESZÜNK. AZ APAI BEFOLYÁS VITATHATATLANUL ERŐS VOLT, HOGY EZT A PÁLYÁT VÁLASZTOTTAM. AZ Ő INDÍTTATÁSA OLYAN JÓL SIKERÜLT, HOGY VILÁGÉLETEMBEN SZAKASZMÉRNÖK SZERETTEM VOLNA LENNI, AMI SOSE ADATOTT MEG...

Kalicka Laci volt a külső konzulensem az egyetemen, és a Lesence-nádasmező volt a diplomamunkám. Szerettem együtt dolgozni vele.

Egy jól működő igazgatósághoz kerültem, - amit még a „dégeni időszak” lendülete tartott mozgásban -, ahol rengeteg felújítási, építési munka volt. Szabó Mátyás, az akkori műszaki igazgatóhelyettes megkérdezte: hol szeretnél kezdeni? - akkor ilyen világ volt. A szakosztályok, a tervezési osztály mind topon volt. A tervezési osztályra kerültem.

Apa és fia, időben kicsit távol, akiknek a szakmájában a közös nevező a víz volt. Ő az aktív vízkitermeléssel volt megbízva, te viszont már a vízkinccs megóvásával és felmérésével.

Ez pontosan így van. Mint irodavezető-helyettes, aktív résztvevője volt az akkori bányanyitásoknak. Az 1990-es évek bányabezárási hullámában aztán az igazgatóságnak komoly szerep jutott a karsztvíz újrahasznosítása, védelme terén. Lehet, hogy volt ilyen indíttatásom, hogy a tervezést választottam, de inkább a korabeli „divat” befolyásolta döntésem: a vizes tervezők az arab világba – Líbia, Algéria – igyekeztek kijutni. Néhány éves kiküldetési munkával a szerencsésebbek megalapozhatták itthoni szakmai és anyagi egzisztenciájukat.

A tervezési osztályon tíz évet töltöttél, közben kijártad a „mérnök ovit” (kezdő, fiatal mérnökök néhány hónapos alkalmazása egy-egy szakágazatnál, kiviteli munkáknál, az alapvető szakmai ismeretek megszerzése céljából)

A mérnök óvoda nagyon jó dolog volt, mi is szeretnénk volna visszahozni ezt az intézményt az igazgató úrral. Kálmán bácsi (Karászi Kálmán, igazgató) ezt annak idején nagyon jól kitalálta, és én is voltam az építési osztályon, szakaszmérnökségen rövid ideig. Hasznos dolog volt.

Akkoriban a garzon szállóban nagy klubélet is folyt, ami összehozta az ott élő fiatal vízügyeseket. Nem csak buliról szólt, hiszen nap, mint nap találkoztunk, és nem csak köszöntünk egymásnak, veled is ott ismerkedtem meg, szintűgy a Süle-fivérekkel (vízrendezési osztályon

dolgoztak). Kapcsolatom a szakosztályokkal, igen, mindig is érdekelt a szakosztályokon folyó munka.

A rendszerváltás környékén már a változás jelei mutatkoztak a tervezési osztályon – kevesebb tervezési feladat, létszámcsökkentés: akkor kicsit bántam, hogy nem valamelyik szakosztálynál kezdtem, mert az ottan feladatok ellátása teljesen más gondolkodást követelt meg, mint egy tervezői munka. Nyilván a tervezés (is) egy alkotás, aminek van eleje, közepe, vége, utána jön a következő és letudtuk az egészet. A szakági munka kicsit összetettebb, nagyobb, szélesebb körűtekintést követel meg, s ennek a készségnek a hiánya, majd megszerzése, később aztán, amikor vízgazdálkodási osztályvezető lettem, nehézséget okozott, hiányzott a szakági múlt.

A vízgazdálkodási osztály munkája eléggé összetett volt akkoriban is: felszíni, felszínalatti vizek hidrológiája, hidrogeológia, vízrajz, vízhasználatok, hogy csak néhányat említsek. 1992-ben, kinevezésem évében szembesültél mindazzal a problémával, amivel ennek az osztálynak a vezetése jelentett.

Igen, amikor azt mondtam, hogy a szakágazattal baráti viszonyom volt, ez igaz volt a vízrendezési és árvizes osztályra, ahol ott voltak ti, Csonki Pista..., egy baráti társaság: hány bulitokon vettem részt, hívott vagy hívatlan vendégként. Ugyanez a baráti kapcsolat hiányzott a vízgazdálkodási osztállyal, ahol szakmailag és emberileg egy igen heterogén társaság volt. Gondoljunk csak Sárosiné „Minire”, Varga Bandira (vízkészletes csoport) vagy Antal Gáborra (vízrajzi csoportvezető, hidrológus), Nád Bélára (vízgazdálkodási osztály, geológus), Nagy Gyurira (vízmérő csoport vezetője), mind-mind teljesen más (markáns) egyéniség. Kumánovics Gyuritól örököltem ezt az osztályt, tulajdonképpen egy jól működő, jól szervezett osztály volt, mégis az volt az érzésem, hogy van egy 8-10 fogatos kocsis és mindegyik ló másfelé húz. A vízrajz már akkor is egy meghatározó társaság volt az igazgatóságok között, remélem az is maradt. A vízkészlet-gazdálkodás, aminek két lába van: a felszíni és felszínalatti. Kumánovics Gyurit akkor is és most is országos szaktekintélyként tartják számon a felszínalatti vízkészlet-gazdálkodásban. Ő mindenképpen ott van, annak a képzeletbeli dobogónak egyikén.

Nehéz volt utána egy elfogadhatót teljesíteni. Választanom kellett: belekotyogok és a felszínes tudásommal irányítom a felszínalatti vízkészlet-gazdálkodást, vagy pedig menedzselem a szakmai tudást: az utóbbit választottam. Nád Béla, Markó Béla, Erdős Attiláné (vízgazdálkodási osztály, hidrogeológus) és sorolhatnám a jobbnál jobb és elismert, a „második vonalban” levő, nagy szakmai tudással rendelkező kollégákat. Hagytam őket szabadon dolgozni, megbíztam bennük, viszont a vízgazdálkodási döntéseket nem

engedtem ki a kezemből. Az, hogy egy kút milyen mély legyen, és hogy legyen szűrőzve, ebbe sosem szóltam bele, de egy terület vízsétosztásnak meghatározásába vagy új vízkészlet feltárásába nyilván már vezetői döntés kellett, és ebben Gyuri nagyon sokat segített nekem.

Jelentős időt töltöttél el osztályvezetőként, ez idő alatt módodban állt elsajátítani e szakma csínját-bínját. Melyek azok a jelentősebb változások a vízgazdálkodásban, amelyek vezetések alatt következtek be, illetve te is tevőleges résztvevője voltál?

A vízrajz egy eléggé katonásan szervezett, rengeteg szabállyal, előírással rendelkező szervezet, olyannyira, hogy az én időmben úgy volt, hogy egyféle műszert, egyféle szoftvert lehet használni, minden közös legyen, ami most is megvan kicsit, de most már nagyobb a szabadságfok. Arra kellett figyelni, hogy jól működjön, azért volt egy két dolog, amit nekem, nekünk kellett végigcsinálni egyfelől a távérzékelés kifejlesztését, amit, nyilván a technológia robbanásszerű fejlődése kényszerített ki. Nem tudom, emlékszel-e, annak idején, a 90' évek elején a Balaton vízállását pl. Tihanyban, egy 1.5m*1.5m-es viskóba telepített telexdat fogta a jeleket és továbbította Székesfehérvárra, telex vonalon keresztül. Telefonvonal, telex készülék, aztán becsővezett műszerek. Manapság ez nagyon egyszerű. Letesznek egy szondát, rányomnak egy mobilegységet, ami a telefonhálózaton vagy interneten keresztül feldobja és kész. lehetőséget az ágazat és az igazgatóság is kihasználta. Elismerésem utódaimnak, elsősorban Kravinszkaja Gabriellának (hidrológus) az igazgatóságok között az egyik legmagasabb szintű műszeres vízrajzi rendszerrel rendelkezünk.

Sokat hadakoztunk Kumánovics Gyurival a vízrajz centralizálása vs. decentralizálása végrehajtása ügyében. Tudni kell, hogy a vízrajzot a VITUKI-tól egy csomagként kaptuk meg. Átadták az állomáshálózatot: létszám nélkül, tessék, mérjétek.

Elődeink építették fel a rendszert, akkor az volt a jó döntés, hogy egy centralizált, Székesfehérvár irányítású üzemelő hálózat épüljön ki. Innen mentek ki az autók a működési terület legtávolabbi pontjára is, mértek, visszajöttek, feldolgozták, értékelték. Ez a kérdés a mai napig nem dőlt el, ezért mondtam, hogy a decentralizálás csak részben valósult meg, a mérés egy jó része a szakaszmérnökségeknél van, a központi feladatok pedig itt vannak a központban.

Fontos megemlítenünk a felszínalatti vizek védelmét, a vízbázis védelmet, illetve a vízgyűjtő gazdálkodást

A vízkészlet-gazdálkodás hatalmas fejlődésen ment át. Hál' istennek, részese lehettem. A klasszikus vízkészlet-gazdálkodás, a készletek szétosztása, és ez nem olyan régi szakma, mint az árvizes vagy a belvíz, vagyis a szakma maga megvolt, de intézményes művelése csak az első Víz Keretirányelvek időszakában indult meg, és a 1980-as években honosodott meg az ágazatban. Akkor töltötték fel szakemberekkel a szakágazati osztályokat. Elsősorban a bányászati tevékenység, és ennek folyamánya, az értékes ivóvíz megóvása kényszerítette ki ezt a lépést. Az aktív vízszintsüllyesztés egy többletvizet juttatott a területre, emellett pedig ez volt az ivóvízrendszerek fejlesztésének a korszaka is, ami szintén megkövetelte a szakemberek közreműködését az igazgatóságok részéről. Ez volt a klasszikus hőskorszak. Egyben úttörő jelentőségű döntés is volt, amit Magyarország, a magyar vízgazdálkodás véghezvitt. A vízbázis védelem, mint fogalom, természetesen a világon már ismert volt, de ilyen intézményesített program korábban nem nagyon volt a világon.

Kijelenthetjük, a magyar vízügy, ezzel a tétivel a világelsők közé került?

Igen, mondhatom, hogy világelsők vagyunk e tekintetben. Két program indult. Az egyik az üzemelő vízbázisok védelme, a másik a stratégiai jelentőséggel bíró távlati vízbázisok biztonságba

helyezése. Az elsőnél minden olyan sérülékeny, tehát a felszínről veszélyeztetett vízbázist biztonságba kell helyezni, amely az ország területén van. Persze korábban is voltak nagyobb vízművek, amelyek felismerték, hogy ezt kellene csinálni, de ebben a programban egy egységes metodika szerint a felmérési, tervezési és üzemeltetési feladatok is megoldásra kerültek. A távlati vízbázis pedig egy olyan elképzelés volt, amely azt célozta, hogy ha valahol valamilyen probléma van, akkor gyorsan, 1-2 hónapon belül, jó minőségű, olcsó vizet lehessen biztosítani a térségnek.

Hát az élet igazolta is, hogy ennek van létjogosultsága. Szekszárd esetében a Szekszárdi Lőtéri vízbázis, amit még most is kármentesítünk, egy diklóretilén szennyezést szenvedett el, és gyakorlatilag be kellett zárni a vízművet. Jelenleg is a Duna mellől kapja az ivóvizet Szekszárd városa, az egyik távlati vízbázisról. Ilyen és hasonló esemény bármikor bekövetkezhet.

Aztán sorban jöttek a további programok. A vízkészlet járulék bevezetése. Korábban is volt, hogy a vízhasználóknak a víz használatáért fizetniük kellett, de a 2000-es évek elején jött az új törvény, hogy mindenki a vízjogi engedélyben rögzített vízhasználat után vízkészlet járulékot köteles fizetni. Ez adók módjára behajtható. Ez azért nagyon komoly. Volt egy hatósági oldal, egy hatósági határozat, abban szerepelt, hogy akkor, ha te vizet használsz, neked fizetned kell, ha nem fizetsz, akkor ezt hatóságilag be lehet hajtani. Ezt a rendszert ki kellett dolgoznia az ágazatnak, be kellett vezetnie, üzemeltetnie kellett. Nagyon hadakoztam ellene, próbáltam gazdasági vonalra terelni, de az akkori főkönyvelő nem hagyta magát. (Mint tudjuk, nagyon erős akaratú ember volt.) Úgy gondolom, hogy végül is jó helyre került. Kiepitettük ezt a rendszert, jól működött, és mondhatom, országos szinten is maximálisan megálltuk a helyünket. Nyilván, annak a csapatnak is köszönhető, akik ezt kiviteleztek (vízrajzi csoport), akik minden csínját-bínját értették a dolognak. Például a mért vízmennyiség 1-es szorzóval, a nem mért pedig magasabb szorzóval fizet. A paksi atomerőmű pedig a szivattyúk jelleggörbéje alapján fizetett, tehát becsült érték után...

Tudjuk, hogy Paks elég tetemes mennyiséget vesz ki a Dunából...

Az innen befolyt díjnak több mint a felét adja a készlet járulékunknak. Akkor próbáltam őket rávenni arra, ami végül is sikerült, hogy csináljanak egy vízmérő műtárgyat a „melegvíz” csatornában (az erőműből elfolyó víz).

Úgyhogy az a műtárgy, amelyet te is láthattál az árvizes bejárások során, az én kezdeményezésemre született. Erre büszke vagyok.

A VÍZGYŰJTŐ-GAZDÁLKODÁSI TERVEZÉST SZAKMAI ÉLETEM EGYIK CSÚCSPONTJÁNAK TEKINTEM. RENDKÍVÜL KOMPLEX FELADAT VOLT, AMI KÜLÖNBÖZŐ SZAKMÁK, SZAKTERÜLETEK ÁLLÁSPONTJAINAK ÖSSZEHANGOLÁSÁT KÍVÁNTA: A VIZES, A TERMÉSZETVÉDŐ, KÖRNYEZETVÉDŐ, A TERÜLETEN ÉLŐK NÉHA ANTAGONISZTIKUSNAK TŰNŐ ÉRDEKEINEK ÖSSZEBÉKÍTÉSÉT. EGYFELŐL MEG KELLETT MONDANI, HOGY EGY ADOTT VÍZTEST MILYEN ÁLLAPOTBAN VAN, MIT KELL TENNI ENNEK A JAVÍTÁSA ÉRDEKÉBEN, ÉS FEL KELLETT MÉRNI, MIT FOGAD EL A TÁRSADALOM. RENGETEG EGYEZTETÉS, TERÜLTETEN VALÓ JÁRÁS KÍSÉRTE EZT A MUNKÁT.

Igazából az első vízgyűjtő-gazdálkodási terv volt az, ami tervezés volt. Nem lebecsülve a maiakat, de ezek már „csak” felülvizsgálatok: az eredetihez képest milyen változás következett be, mit kellene csinálni. Amikor az első vízgyűjtőgazdálkodási tervvel elkészültünk, a dunántúli igazgatóságok vízgazdálkodóinak rendeztünk egy kiértékelést Nicken, ahol bemutattuk a tervet. Érdekes, hogy az akkori vízgazdálkodási osztályvezetők: Sütheő László, Szilágyi Attila, Schubert József, Koch György,) mind főmérnöki vagy igazgatói állásba kerültek, nem sokkal utána...

Nagyon örülök, hogy abban az időszakban lehettem az osztály vezetője, amikor a vízkészlet-gazdálkodás felszálló ágba került, és ennek bizonyos mértékig részese lehettem. Sok jó szakemberrel dolgoztam együtt, és úgy vélem, hogy a többi szakágazat szintjére sikerült felemelkedni, az elfogadottságáról nem beszélek, mert az a mai napig is úgy gondolom...

Megosztja a vízügyi társadalmat?

Igazából egy árvizes sose fogja teljes értékű szakágazatnak elfogadni.

Ne legyünk kishitűek. Említetted, hogy mely osztályvezetők lettek aztán ágazatot. Mindezek hogyan érintettek téged igazgatóhelyettesek, igazgatók. Többek között te is. Ez törvényszerű volt? Az az időszak, amelyet a vízgazdálkodási osztály élén töltöttél: sikertörténet. Az ember nem válik meg szívesen egy ilyen helytől.

Igen, ez így van, de 17 év nagyon hosszú idő, amikor egy idő múlva az ember ott ül a szobájában és tudja, mi következik, mi várható holnap, a következő percben. Nem azt mondom, hogy untam, de már nem volt annyi kihívás. A nagy programok már mind kifutottak, és úgy éreztem, valami újat kellene csinálni, váltani kellene. Abban az időben két vezetői pályázatot hirdettek meg az igazgatóságon: a Balatoni Vízügyi Kirendeltség vezetőjét (Fejér Vilmos), és a műszaki igazgatóhelyettesit (Kumánovics György).

Azon a nyáron, 2009-ben, Vilmos megkeresett és megkérdezte, hogy nem akarok-e BVK vezető lenni? Nekem mindig is ez volt az álmom, mondtam neki, s mindez a Balatonon: ez lenne a hab a tortán. Ebbe aztán bele is éltem magam, úgy gondoltam, hogy eséllyel pályázhatok. Ősszel, amikor megszülettek a pályázati kiírások, be is jelentkeztem igazgató úrhoz, s közöltem vele, hogy én megpályázom a BVK-s posztot. Összehívta a szemöldökét, ismerve őt, rögtön tudtam, hogy ez nem sima ügy. Egy nagyot nyeltem. Közölte, adjak be pályázatot a másikra is, számít rá... Ő nem szokott sok lapot adni, tehát nem azt mondta, hogy nézd, Sanyi pályázzál és jó esélyt látok, hogy te nyered meg. Korrekt ezekben a dolgokban, nem volt semmiféle előzetes megállapodás. Tehát, igazából váltani szerettem volna, volt egy belső szándékom, érzésem, hogy kellene azért mással is foglalkozni és...

...megnyerted.

Igen.

A 2010-et követő éveket sűrű időszakként jellemezhetjük: árvizek, vízszennyezés, vörösiszap katasztrófa, közfoglalkoztatás,

Az árvizes fáma szerint az új vezető meghozza az árvizet is. 2010 nyarán éppen itt, ebben a szobában ültünk igazgató úrral, és szerveztük az árvízvédekezésre induló csapatot, amikor megszólalt a telefonja, kiment, majd néhány perc múlva visszajött, mondja nekem: gratulálok védelemvezető úr, engem az OMIT (Országos Műszaki Irányító Törzs – a szerkesztő) Borsodba rendelt. Na, ezzel a felütéssel kezdődött igazgatóhelyettesi pályafutásom, élesben. Úgy mentem le védelemvezetőnek Szekszárdra, hogy előtte én sosem voltam beosztva a törzsbe! Az igaz, hogy szakaszvédelem-vezető voltam egy dunai szakaszon, tehát tisztában voltam az árvízvédekezés bizonyos szegmenseivel, az irányítással, de a védelmi törzs működéséről semmi tapasztalatom nem volt.

Szerencsére voltak körülöttem tapasztalt kollégák, akik sokat és sokban tudtak segíteni: Beke Zsolt (szekszárdi szakaszmérnök), Kaszap Gábor (árvizes osztályvezető), és azok a törzsbe beosztott kollégák, akik addigra már végigcsináltak néhány rendkívüli tiszai, dunai védekezést. De hála Istennek, két hét után visszajött igazgató úr. Ezt a nyarat betakarta az árvíz, és jött az ősz, a vörösiszap katasztrófa.

Ennek következményeinek mérséklése rendkívüli feladatot rótt az igazgatóságra. Az igazgatóság irányításban hogyan osztottátok meg a munkát?

2010. október 4-én, egy hétfői osztályvezetői értekezlet közben, a szomszédból, a környezetvédőktől jelzést kaptunk, miszerint elszakadt a vörösiszapot tartó gát Kolontáron, nem tudják, mennyi iszap ömlött ki: 100.000 vagy millió m³! Igazgató úr azonnal indult a helyszínre, valamikor dél felé, és gyakorlatilag ott maradt 2011 februárig. Volt még egy sztorink. Másnap, kedden este felhívtam, baromi fáradt volt, végigbeszéltük az igazgatóság ügyeit, mondom, van még egy dolog, nekem két nap múlva lenne egy befizetett utam Párizsba. Mély csend a vonal másik oldalán... mondtam, nem megyek. Jól tudtuk, számíthatunk egymásra. Kettőnk barátsága mindig is köztudott volt, s ez, jó értelemben rányomta bélyegét az igazgatóság vezetésre. Mert egy vezetés akkor jó, ha közösen gondolkodnak, közösen viszik véghez azokat a döntéseket, amelyeket meghoznak és összezárnak. Tehát nem kijátszhatók egymás ellen. Ez a baráti viszony, hála Istennek mai napig megvan, és ez nekem mindig nagy biztonságot adott az életemben. A vörösiszapról annyit még, hogy ez idő alatt a főkönyvelő nyugdíjba vonult, tehát itt voltam egyedül, s valamikor december közepétől indult a vízügyi igazgatóságokra kiosztott közfoglalkoztatási program.

Mi volt ennek lényege? Egy olyan szervezetben, mint a vízügyi szolgálat, az ilyen jellegű feladat teljesen új volt. Hogy épült be ez a feladat a mindennapi vízügyi munkába?

Ez egy kormányzati döntés volt, aminek az előkészítésében, mi, természetesen nem vettünk részt, egyfajta feladatként kaptuk. Nem kis létszámú embert kellett foglalkoztatni. A dolgot úgy kezeltük, hogy ez egy feladat, ezeket az embereket foglalkoztatni kell, olyan munkát kell adni, amiből nekünk is hasznunk lesz. Úgy döntöttünk, hogy amennyire lehetséges, a nem szakmai feladatokat próbálja megoldani a közfoglalkoztatási rendszer saját maga. Mint az állam az államban, van az igazgatóság az igazgatóságban, kvázi létrehoztunk egy árnyék szervezetet, amely a szervezést, a feladatok szétosztását, a pénzügyi, gazdasági, beszerzési, foglalkoztatási dolgokat saját maga oldotta meg. Létrejött egy közfoglalkoztatási csoport, aminek vezetője a gazdasági osztály volt, az egyetlen osztály, ahol külön csoport foglalkozott ezeknek a gazdasági leképezésével. A lényeg az volt, hogy amennyire lehetséges, a szakágazatokat mentesítsük ettől a munkától, a lehető legkevesebbet kelljen felvállalniuk. Viszont, a dolog lényegéből fakadóan, a szakaszmérnökségeknél csapódtak le a problémák, ami kis túlzással a profiljukba illeszthető volt, mint egyfajta üzemeltetési tevékenység, amelyet meg kellett oldaniuk. Kezdetben nagyon sok ellenérzés volt ezzel kapcsolatban, és ennek hatékonyságáról ne is beszéljünk, de voltak vitathatatlan előnyei. Egyfelől egy viszonylag jól finanszírozott program volt, előre odaadták a negyedévi, félévi vagy az egész évi költségeket, amely az igazgatóság gazdasági stabilitását nagymértékben javította. Ne felejtjük el, egy gazdasági válságban voltunk, annak a vége felé ugyan, de komoly pénzügyi gondjaink voltak.

Ebből a programból az ágazat szakmailag tudott profitálni? Például a védelmi művek fenntartottsága szintjén...

Sosem kezeltük ezt egy szakmai tényezőnek. Példaként mondom: azt mondják, itt van egy kombájn, arassatok ezzel. Ingyen kaptad, ha valami baja történik, megjavítom, ne foglalkozz vele, neked az a dolgod, hogy adjál területet és arassátok le a gabonát.

Ez egy lehetőség volt, amely a többletmunka elvégzését biztosította. Igazából szakmai előrelépést nem jelentett. Azért voltak eredmények: megvalósult egy kazánprogram, néhány belterületi vízrendezés, ahol kézimunkavégzés keretében egy 10-15 fős brigád rendbe tette egy falu belterületi szakaszát. Azt hiszem, senki nem várta el tőlünk, hogy ez a program az igazgatóság, az ágazat működését, szakmai munkáját majd pozitívan fogja befolyásolni. Ennek az volt a fő célja, hogy annak a néhány százezer embernek elfoglaltságot adjon, az abban résztvevőknek pedig bizonyos morális tartást.

Ebben az időszakban kezdtek felpörögni a nagy projektek, amelyeknek a nagy része a régi 4-6 évtizeddel azelőtti beruházásoknak a felújítása, rekonstrukciója volt, de történtek új beruházások is. Példaként hozhatjuk a Nádor-csatorna nehézfém mentesítési programját, a Duna projektet. Ezek jelentős hatása vitathatatlan az érintett régiókban.

Ha így vesszük, mindegyik valami újat ad hozzá. Azt vegyük figyelembe, hogy az 1970-es évekre a vízrendszerek elnyerték mai formájukat. Tehát a Balaton, a Velencei tó szabályozása, a belvízvédelmi depóniák, az árvízvédelmi töltések nyomvonala, keresztmetszete. Az új projektekben új töltésnyomvonalak nem, vagy kis korrekcióval készültek, új levezető műtárgy nem épült, csak átépült, itt valóban rekonstrukciós munkák folytak. Mindegyik projektnek van vízrajzi vonatkozása, ahol monitoring rendszerek épültek, és ezek integrálódnak egy régebben kialakított rendszerbe. A balatoni projektek közül is, ha szigorúan vesszük, nincsenek újak: a szigetüzemű állomások, monitoring állomások. Annak idején a Balaton mentén sankolóttereket, hordalékfogókat hoztunk létre, ezek most is léteznek, helyre kell őket állítani. A Balaton levezető rendszere a Sió, ezt bővíteni kell, a műtárgyait át kell építeni. A Kapos folyó vár még egy átfogó rendezésre.

Azt a generációt képviseled, amelyik még ismerte a dégeni rendszerű szolgálatot, de még több tapasztalattal rendelkezik az elmúlt harminc évről. Életpályáton ez utóbbi a meghatározó. Fókuszálva egy problémára, a már létező vízválság, milyen feladatokat jelent(het) a vízügyi szervezetnek, és jelenlegi formájában meg tud-e felelni az elvárásoknak? Szükség lehet-e szervezeti változtatásra?

Én úgy gondolom, ha van egy feladat, akkor azt a meglevő szervezettel kell megoldani, ha nem lehetséges, akkor kell újat létrehozni. Maga a vízügyi szervezet alkalmas vagy alkalmassá tehető ezeknek a problémáknak a kezelésére, de hangsúlyozni kell, hogy ez messze nem csak vízgazdálkodás típusú probléma, sok minden más is magában foglal. Nem gondolom, hogy szükség lenne egy teljes vízügyi átszervezésre, még a felső irányítás átszervezésében sem. Egy feladatot, feladatcsoportot sokféleképpen, sokféle szervezet képes végrehajtani, és ebben benne van, hogy a meglevő szervezet is képes ezt elvégezni. Annyit idomult, változott már a vízügyi szervezet az éppen aktuális feladatok megoldására, hogy ebben a helyzetben is képesnek ítélem a ráháruló feladatok ellátására. Hangsúlyozom: ez nem csak vizes probléma, aminek megoldásának kulcsa: legyen egy olyan csúcs-irányítás, amely ezeket a szervezeteket megfelelő feladatokkal látja el.

A székesfehérvári igazgatóságnál nemcsak generáció-váltás történt, hanem a szolgálat történetében először, hölgyet választottak a műszaki igazgatói posztra. Ezt fontos eseményként értékelhetjük, hiszen a szolgálat, hagyományaiból adódóan, mindig is „férfias” beállítottságú volt. A mai nemzedéknek ez a választás bizonyára fel sem tűnik. Azt hiszem, nem túlzás ezt az eseményt történelmi szemléletváltásnak tekinteni.

Messze alkalmas a főmérnöki poszt betöltésére, s nem tartok attól, hogy ne tudná ellátni a rá mért feladatot, ebben a „férfias” vízügyes világban, hiszen számtalanszor bebizonyította, hogy képes a saját gondolatait, elképzeléseit átadni, elfogadtatni, akkor még középvezetői társaival. Véleményem szerint, még ma is érzékeny társadalmi és politikai kérdés, hogy egy hölgy milyen poszt betöltésére alkalmas, amire mi egyfajta választ adtunk.

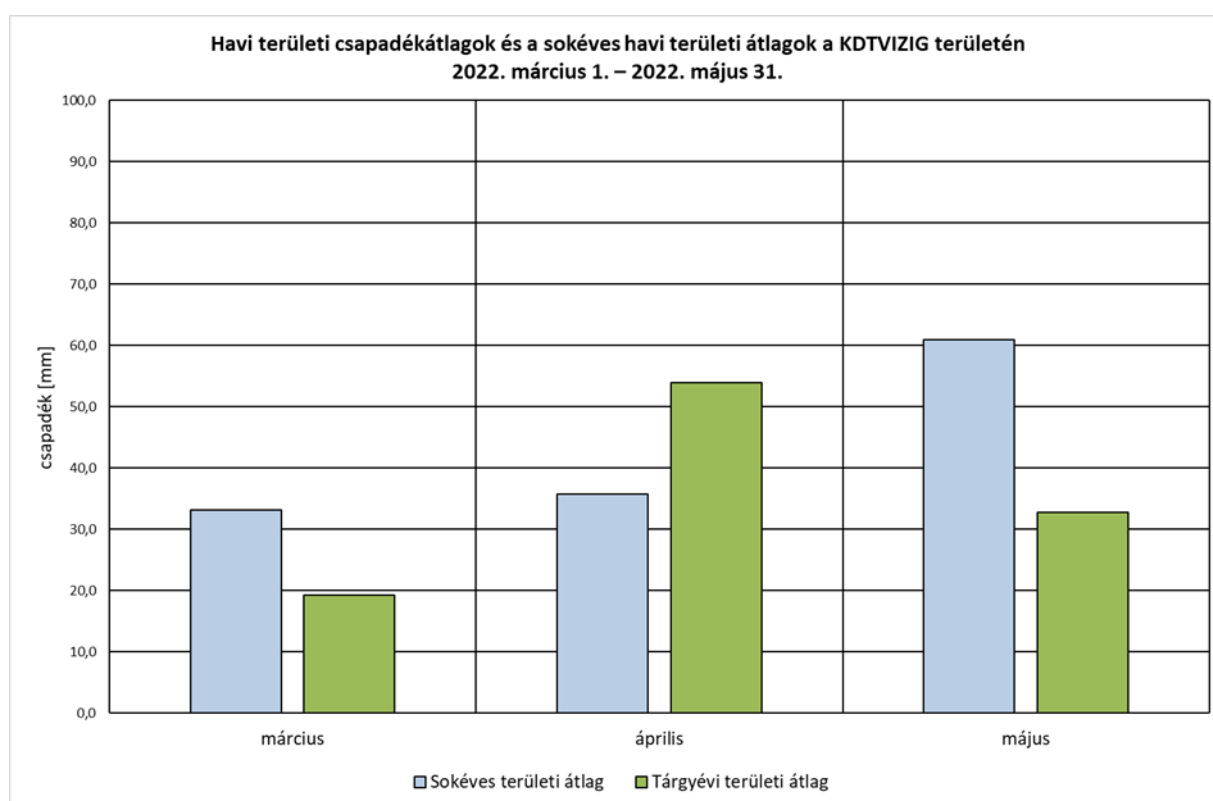
Elfogult vagyok, ha lehet ilyet mondani. Angélát (Horváth Angéla) mindig is utódomnak gondoltam. Annak idején, Kumánovics Gyurival együtt vettük fel, Szlávik Lajos ajánlásával. Hamar kitűnt, hogy szakmailag jól felkészült, jól kommunikál, jól gondolkodik, megvan a megfelelő lojalitása az ágazat irányába, s rendelkezik bizonyos vezetői képességekkel.

HIDROMETEOROLÓGIAI HELYZETKÉP

Írta: Baksa Mátyás

1. Csapadék

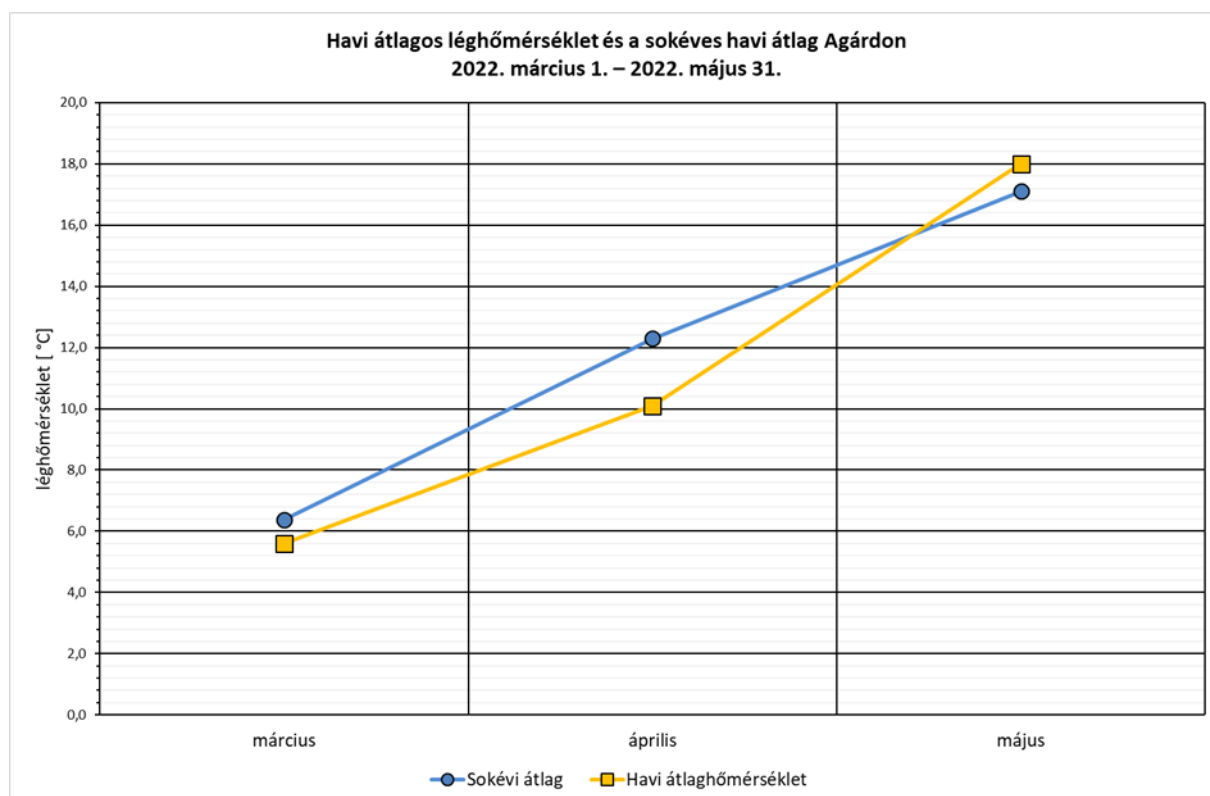
A Közép-dunántúli Vízügyi Igazgatóság működési területén 2022. március 1. és 2022. május 31. között területi átlagban 105,7¹ mm csapadék hullott, ami 19 %-kal elmaradt a sokéves területi átlag értékétől (129,9 mm). Az igencsak száraz márciusban (területi átlag 19,2 mm), valamint májusban mindössze 58 %-a, illetve 54 %-a esett le a sokéves átlagnak. A márciusi csapadék ráadásul szélsőséges időbeli eloszlással is jellemezhető, mivel a hónap során – mérési helytől függően – csupán 1-3 csapadékos nap volt (jellemzően a hónap végén). Az áprilisi csapadék 51 %-kal haladta meg a sokéves átlagot. A legnagyobb havi csapadékösszeg – 70,0 mm, április – Bátán adódott. A legnagyobb napi csapadékösszeg – 25,0 mm, 2022. 04. 08. – Fehérvárcsurgón került észlelésre.

1. Ez az adat az Adonyon műszer által mért, valamint az Agárdon, Bátán, Domborin, Fehérvárcsurgón, Kurdon, Sárszentmihályon, Simontornyán és Solyon észlelt napi csapadékok összegzésével, majd az így kapott havi csapadékösszegek területi átlagainak összeadásával állt elő. A sokéves érték a sokéves havi csapadékösszegek területi átlagainak az összege.

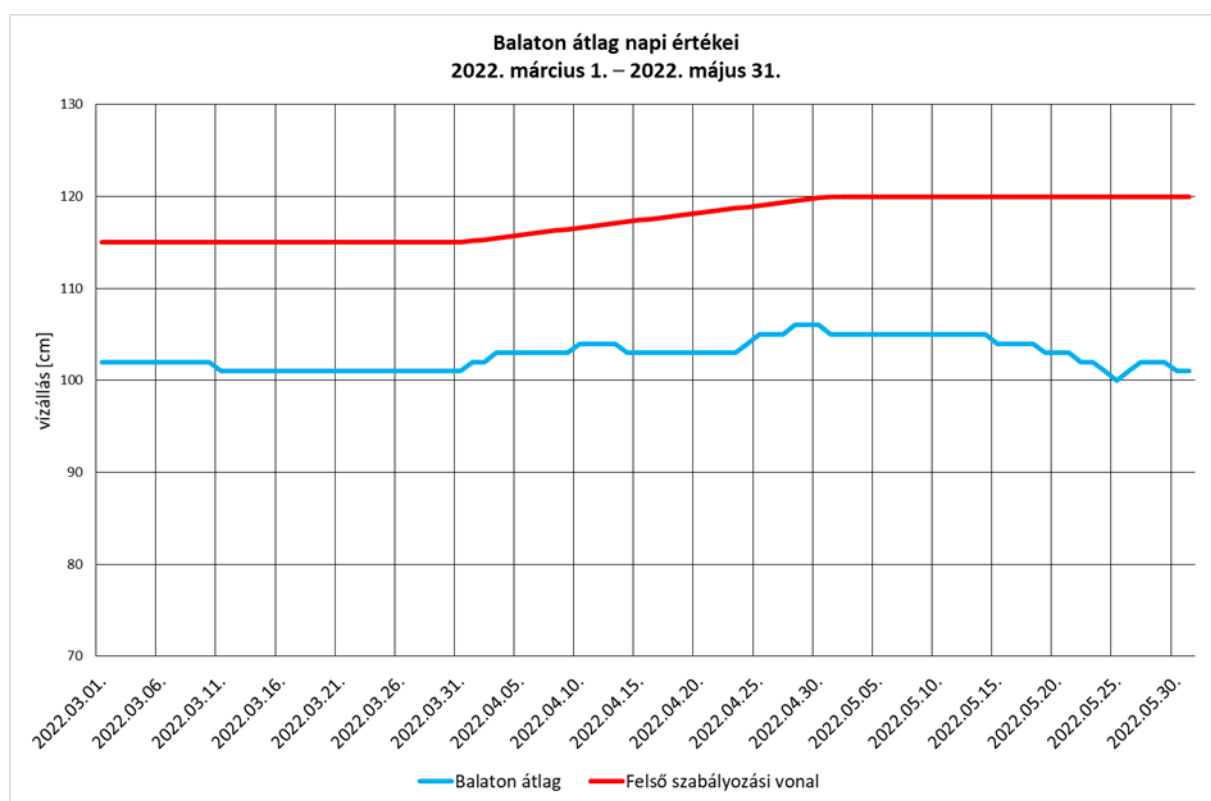
2. Léghőmérséklet

Az agárdi OMSZ-állomás (amely egy szinoptikus állomás, azaz meteorológiai főállomás) operatív adatai alapján márciusban 0,8 °C-kal, áprilisban 2,2 °C-kal alatta maradt a havi átlaghőmérséklet a sokéves értéknek, míg májusban 0,9 °C-kal meghaladta azt. A vizsgált három hónap során 24 fagyos nap (a napi minimum hőmérséklet, 0 °C alatti) adódott, 22 márciusban és 2 áprilisban. Május folyamán 7 nyári nap (a napi maximum hőmérséklet 25 °C vagy annál nagyobb) és 1 hőségnap (a napi maximum hőmérséklet 30 °C vagy annál magasabb) fordult elő. Amennyiben az OMSZ – 2022. 05. 11-én készített – hosszú távú előrejelzése szerint alakul az időjárás, akkor várhatóan a július és augusztus az átlagosnál kissé melegebb hónapnak ígérkezik.

3. Hidrológiai helyzet

A Balaton átlagos vízállása² márciusban stagnáló viselkedést mutatott, de áprilisban összességében emelkedő lett a tendencia – a március végi 101 cm-ről 106 cm-re nőtt az átlag a hónap végére – a csapadék-tevékenységnek köszönhetően. A tó átlagos vízszintje a vizsgált időszak egészében a felső szabályozási vonal (maximális üzemvízszint) alatt maradt. A legalacsonyabb átlagos vízszint – 100 cm – május 25-én volt jellemző, amely vízállás 20 cm-rel elmaradt a felső szabályozási vonaltól.

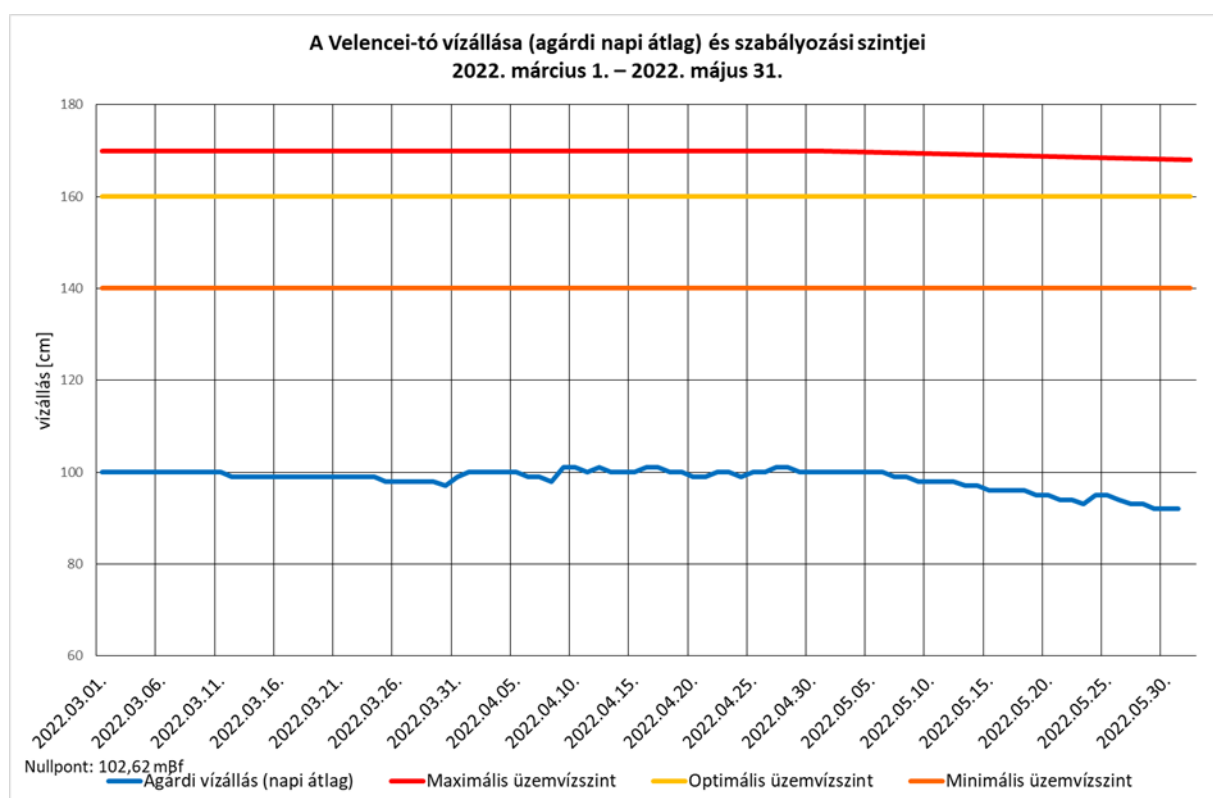

A Dunán 2022. március 1. és 2022. május 31. között fokozati vízszintet elérő árhullám nem alakult ki. A teljes időszakban alacsony mederteltség jellemezte a Dunát, a vízállások meghaladták az LKV-értékeket³.

2. A Balaton átlagos vízállását alapesetben a tihanyrévi és a balatonakali műszerek adataiból, a 07.00–07.00 intervallumra számított napi átlagok területi átlaga alapján határozzuk meg, figyelembe véve a csapadék és a tó hullámzásának hatását. Műszerhiba esetén más állomások adatai is felhasználhatók az átlagképzéshez.

3. LKV (legkisebb víz): a vízmércén a vizsgált évig bezárólag előfordult legkisebb vízállás.

A Velencei-tó vízjárását – az agárdi napi átlagok alapján⁴ – márciusban stagnálás és enyhe csökkenés jellemezte, míg áprilisban – ismételten a csapadék hatására – ingadozott a vízállás, bár egy mindössze 3 cm-es intervallumon belül (98 cm és 101 cm között). Májusban már a csökkenő tendencia dominált; a hónap végére 92 cm-re apadt a vízszint. A Velencei-tó vízállása a vizsgált hónapok során a minimális üzemvízszint alatt maradt (41,5 cm-es átlagos eltéréssel).

4. Az agárdi műszer adatainak napi átlagai, illetve műszerhiba miatt május 26-tól kezdődően az Agárdon 07.00-kor észlelt reggeli adat.

AZ ELMÚLT IDŐSZAK OKTATÁSAI

Írta: Verpuláczy Andrea

Az elmúlt negyedévben a Közép-dunántúli Vízügyi Igazgatóság (KDTVIZIG) munkatársai több szakmai és kompetenciafejlesztő képzésen is részt vettek, a munkavégzésük hatékonyságának növelése érdekében. Ezt a célt szolgálták például a Nemzeti Közszoigálati Egyetem (NKE), illetve az Országos Vízügyi Főigazgatóság (OVF) által biztosított e-learning képzések is, amelyeket április és június között értek el a kollégák a Továbbképzési Rendszeren keresztül, online formában. Az oktatási anyagokat a dolgozók a munkájukhoz igazítva sajátíthatták el, egyéni időbeosztásuknak megfelelően. Az NKE-s képzések a vezetők és felsőfokú munkakörben dolgozók számára biztosítottak fejlődési lehetőséget, míg az OVF képzései az alap- és középfokú munkakörben foglalkoztatottak számára is elérhetők voltak. Az OVF további online és jelenléti képzésekkel támogatta a kollégák tudásbővítését, mint a kompetenciafejlesztő tréningek, a szakmai előadások és konferenciák, illetve a speciálisan vezetők részére kifejlesztett továbbképzések.

Áprilisban indult el egy képzéssorozat Szolnokon, a Karcagi Gábor Árvízvédelmi Gyakorlópályán, ahol a későbbi képzések három oktatójának felkészítése történt meg. Ezt követően májusban valósult meg a KDTVIZIG műszaki irányítói részére szervezett képzés, amelyen összesen 8 fő vett részt. A gyakorlópálya kiválóan alkalmas a különféle árvízi helyzetek szimulálására, így hatékonyan támogatja a kollégák szakmai ismereteinek bővítését, elmélyítését. Az idei évben további képzési alkalmakra kerül sor augusztus, szeptember és október hónapokban, a műszaki irányítók és az őrszemélyzet részvételével. A képzéssorozat a következő években is folytatódik, a tervek szerint egészen 2025. év végéig fog tartani.

A Hableány sétahajó 2019-ben történt katasztrófája, illetve a 2020-ban történt szigetszentmiklósi olajszennyezés részleteinek bemutatására és a tapasztalatok elemzésére oktatási anyagot készített a Közép-duna-völgyi Vízügyi Igazgatóság (KDVVIZIG).

Ezekre az előadásokra május 25-én került sor, a KDVVIZIG igazgatója, Szilágyi Attila közreműködésével, aki a tényeken kívül a személyes tapasztalatait is megosztotta a KDTVIZIG munkatársaival.

Az alap- és középfokú munkakörben dolgozók részére június 30-án Igazgatóságunk megbízott műszaki igazgató-helyettese, Horváth Angéla tartott előadást. Ezen az oktatáson belvízvédekezés és vízszolgáltatási ismereteket szerezhettek a kollégák, akiknek egy része személyesen a székesfehérvári központban jelent meg, illetve a Tolna Megyei Szakasz mérnökség kollégái online videóvetítés formájában kapcsolódhattak be a képzésbe.

Az elmúlt két évben Igazgatóságunk öt kollégája a Székesfehérvári Szakképzési Centrum Bugát Pál Technikumának vízügyi technikus képzésén vett részt, amellyel az állomány szakmai felkészültsége tovább bővült. Ezúton is gratulálok a munkatársaknak a szakképzettség megszerzéséhez.

A Székesfehérvári Szakképzési Centrum Bugát Pál Technikumának 13 fő diákja négy hét szakmai gyakorlatot tölt Igazgatóságunk szervezeti egységeinél, amely június 20-án megkezdődött. A nyár folyamán további 3 fő felsőoktatásban tanuló számára is szakmai gyakorlati lehetőséget biztosít Igazgatóságunk, akik 2-6 hétig tekinthetnek be a vízügyi szakma rejtelseibe. Ezúton is köszönöm az ezzel kapcsolatos együttműködést az Árvízvédelmi és Folyógazdálkodási Osztály, a Vízrendezési és Öntözési Osztály, a Vízvédelmi és Vízgyűjtő-gazdálkodási Osztály, a Vízrajzi és Adattári Osztály, valamint a Fejér Megyei Szakasz mérnökség vezetőinek és munkatársainak.

BÜSZKÉK VAGYUNK ARRA, AMKOR MUNKATÁRSAINK OLYAN KÉPZÉSI, TOVÁBBKÉPZÉSI LEHETŐSÉGEKKEL ÉLNEK, MELYEK HOZZÁSEGÍTI ŐKET AHHOZ, HOGY SZAKMAI TUDÁSUKAT ILLETŐEN SZINTET LÉPJENEK, MUNKÁJUKAT MAGASABB SZÍNVONALON VÉGEZZÉK. NAGY ÖRÖM SZÁMUNKRA, HOGY IGAZGATÓSÁGUNK ÖT MUNKATÁRSA NEMRÉGIBEN VÍZÜGYI TECHNIKUSI KÉPESÍTÉST SZERZETT.

BERKESNÉ VAJDA ADRIENN TERÜLETI MŰSZAKI ÜGYINTÉZŐ, FÜLÖP EDIT ÜZEMFENNTARTÁSI ÜGYINTÉZŐ, KAUFER ESZTER HUMÁNPOLITIKAI ÜGYINTÉZŐ, KOVÁCS KRISZTINA TERÜLETI MŰSZAKI ÜGYINTÉZŐ ÉS ZSETNYAI-SALLAI NÓRA VÍZHASZNOSÍTÁSI ÜGYINTÉZŐ SIKERESEN TELJESÍTETTÉK A SZÉKESFEHÉRVÁRI SZAKKÉPZÉSI CENTRUM BUGÁT PÁL TECHNIKUMÁNAK KÉPZÉSÉT.

MUNKATÁRSAINKNAK GRATULÁLUNK TOVÁBBI TANULMÁNYAIKHOZ, MUNKÁJUKHOZ SOK SIKERT KÍVÁNUNK!

FOTÓ: Horváth Angéla

ÚJ MUNKATÁRSAINK

Hegy Vanda	Vízrajzi és Adattári Osztály	monitoring referens
Osztotics-Simon Zsuzsanna	Vízrajzi és Adattári Osztály	monitoring referens
Kajtár Gergő	Vízrajzi és Adattári Osztály	Monitoring referens
Kuklis István Gábor	Balatoni Vízügyi Kirendeltség	Létesítményüzemeltető 1
Vörös András Sándor	Balatoni Vízügyi Kirendeltség	Folyó-és tógazdálkodási referens
Horváth Dávid Benjamin	Veszprém Megyei Szakasz mérnökség	Mederőr 1

KILÉPŐ MUNKATÁRSAINK

Csobaji Lehel Ákos	Vízvédelmi és Vízugyújtó-gazdálkodási Osztály	vízminőség-védelmi referens
Czesznak László István	Vízvédelmi és Vízugyújtó-gazdálkodási Osztály	felszín alatti vízkészlet-gazdálkodási referens
Porpáczy Lajos György	Vízrendezési és Öntözési Osztály	vízrendezési referens
Schiffer József István	Veszprém Megyei Szakasz mérnökség	mederőr 1
Szakács Attila	Tolna Megyei Szakasz mérnökség	vízépítőipari szakmunkás 1
Miklós Tibor	Vízrendezési és Öntözési Osztály	vízrendezési referens
Vígh Tamás	Balatoni Vízügyi Kirendeltség	vízilétesítmény üzemeltető 2
Kovács László	Vagyongazdálkodási és Üzemeltetési Osztály	kiemelt funkcionális ügyintéző

NYUGDÍJBA VONULT MUNKATÁRSAINK

Kui Béláné	Balatoni Vízügyi Kirendeltség	vízrajzi üzemeltető 1
Medgyesi Gábor	Veszprém Megyei Szakasz mérnökség	mederőr 1
Pintér József	Balatoni Vízügyi Kirendeltség	szereelőipari szakmunkás 1

ÚJ MUNKATÁRSAINKNAK GRATULÁLUNK, MUNKÁJUKHOZ SOK SIKERT KÍVÁNUNK!

NYUGDÍJBA VONULT MUNKATÁRSAINKNAK TARTALMAS, EGÉSZSÉGBEN ELTÖLTÖTT, HOSSZÚ ÉVEKET KÍVÁNUNK!

A KITÜNTETÉSEK BIZOTTSÁGÁNAK JAVASLATA ÉS AZ MAGYAR HIDROLÓGIAI TÁRSASÁG ELNÖKSÉGÉNEK DÖNTÉSE ALAPJÁN 2022-BEN 44 MHT TAG RÉSZESÜLT TÁRSASÁGI ELISMERÉSBEN. A KITÜNTETÉSEK ÜNNEPÉLYES ÁTADÁSÁRA A TÁRSASÁG 2022. MÁJUS 24-EI KÖZGYŰLÉSÉN KERÜLT SOR. A KÖZÉP-DUNÁNTÚLI VÍZÜGYI IGAZGATÓSÁG HÁROM MUNKATÁRSA RÉSZESÜLT ELISMERÉSBEN.

DR. CSONKI ISTVÁN IGAZGATÓ ÚR KVASSAY JENŐ DÍJBAN, **TÓTH SÁNDOR** FŐMÉRNÖK ÚR, MŰSZAKI IGAZGATÓHELYETTES BOGDÁNFY ÖDÖN EMLÉKÉREMBEN MÍG **SZABÓ PÉTER** OSZTÁLYVEZETŐ PRO AQUA EMLÉKÉREMBEN RÉSZESÜLT.

Írta: Szűcs-Molnár Diána

Dr. Csonki István a vízgazdálkodás egyik – de talán nem utolsó – polihisztora. 1983-ban szerzett építőmérnöki oklevelet a Budapesti Műszaki Egyetem Építőmérnöki Karán. Kezdetektől a Közép-dunántúli Vízügyi Igazgatóságon dolgozik, 17 éve vízügyi igazgatóként. 2002-ben egyetemi doktori címet szerzett. A területi vízgazdálkodás, az ár- és belvízvédelem, a dombvidéki vízrendezés területén is eredményes szakmai tevékenységet végzett.

A balatoni és a velencei-tavi vízgazdálkodás elmúlt évtizedeinek meghatározó és elismert személyisége. Talán minden addigi – nem kicsiny – kihívást felülmúlt számára a kolontári vörösiszap katasztrófa. Ottani szakmai és emberi teljesítményét egyetlen szóval lehet jellemezni: emberfeletti! Az MHT-nak 1983 óta tagja. Szakcikkeivel, előadásával tudását, tapasztalatait átadja kollégáinak és az utána következő generációnak.

Tóth Sándor a Közép-dunántúli Vízügyi Igazgatóság műszaki igazgatóhelyettese. A vízgazdálkodás területén több mint három évtizedes szakmai tapasztalattal rendelkezik. Olyan kiemelt jelentőségű vizek és térségek vízgazdálkodását irányította sikeresen, mint a Balaton, a Velencei-tó, de ide sorolandó a Dunántúli-középhegység felszínalatti vizeivel való gazdálkodás is. Szakmai tudásával hozzájárult a vízgyűjtő-gazdálkodási szemlélet mintaértékű kialakításához, és elősegítette a fenntartható vízgazdálkodás erősödését. Hozzáértését, tapasztalatát szakmai körökben mindenütt elismerik. A Magyar Hidrológiai Társaság ülésein számos előadást tartott, a Közép-dunántúli Területi Szervezet elnöke, a Fejér Megyei Mérnök Kamara alapító tagja, valamint a Felszín Alatti Vizekért Alapítvány Kuratóriumának tagja.

Szabó Péter A Közép-dunántúli Vízügyi Igazgatóságon osztályvezetőként szakterülete a vízkészlet-gazdálkodás, a vízgyűjtő-gazdálkodás, a vízvédelem. 2016-tól látja el a vízügyi kérdések társadalmi vitájában kiemelt fontosságú Balaton Részvízgyűjtő Vízgazdálkodási Tanács titkári feladatait.

A Közép-dunántúli Területi Szervezet titkára. Munkáját kiváló szervezőképesség és közösségépítés jellemzi. Érdekes, népszerű tanulmányutakat szervez évente a tagság részére, melynek bizonyára komoly szerepe van a taglétszámuk stabilizálásában.

A fotókon a Közép-dunántúli Vízügyi Igazgatóság kitüntetettjei dr. Szlávik Lajos, a Magyar Hidrológiai Társaság elnöke és Nádor István, a Kitüntetések Bizottságának elnöke társaságában.

LÁNG ISTVÁN, AZ ORSZÁGOS VÍZÜGYI IGAZGATÓSÁG FŐIGAZGATÓJA, JÚNIUS 22-ÉN, A NEMZETKÖZI DUNA NAP ALKALMÁBÓL HORVÁTH LÁSZLÓ VÍZRENDEZÉSI REFERENST FŐIGAZGATÓI ELISMERÉSBEN RÉSZESÍTETTE.

Írta: Horváth Angéla

Horváth László az igazgatóság A feladatokat mindig határidőre jó színvonalon ösztöndíjasaként 1985-ben fejezte be a teljesíti. Többéves szakmai múltjával segíti mind tanulmányait a BME Építőmérnöki Karán. 1985. szakmai, mind gyakorlati oktatásokkal az szeptember 1-jétől dolgozik igazgatóságunkon. igazgatóság kezdő mérnökeinek beilleszkedését és Kezdetben a Tervezési Osztályon tapasztalatszerzését. Munkáját mindig a műtárgytervezőként, majd 1986-tól talajlabor körültekintés és pontosság jellemzi. Szakmai vezető, 1992-től műtárgytervezési csoportvezető, felkészültsége, rátermettsége, precizitása talajlabor vezetőként. 1995-től a beruházó példamutató, mindez alkalmassá teszi mérnök, majd 2007-től tőzszeabályozási ügyintéző feladatainak magas szintű ellátására. A rábízott volt a Vízkárelhárítási Osztályon. 2013. március feladatok végrehajtásánál a szakmai felelősség és 01. napi hatállyal megbízást kapott – saját hivatástudat vezérli. munkaköre mellett – a Beruházási és Fejlesztési Szakági szakértőként részt vett a már sikeresen Csoport csoportvezetői feladatainak ellátására. lezárult "Séd-Nádor-Gaja vízrendszer 2015. április 1-jétől a Vízrendezési és Öntözési rehabilitációja I. ütem" elnevezési projekt Osztályon dolgozott beruházó mérnök végrehajtásában és jelenleg is részt vesz a munkakörben. 2018. január 01. napjától a vízrendezési szakterületet érintő a "Szent László-Vízrendezési és Öntözési Osztályon dolgozik patak fenntartható vízgazdálkodása" vízrendezési referensként. 2000-ben Építési megnevezésű projekt végrehajtásában. Szakmai műszaki ellenőr vízügyi szakterületi szakvizsgát tudása, hozzáértése, az igazgatóságon végzett tett a Budapesti Műszaki Egyetem munkája elismeréseként 1989-ben Kiváló Dolgozó Mérnöktovábbképző Intézetben. igazgatói elismerésben részesült.

Részt vett az 1998., az 1999., a 2000. és a 2006. évi árvízvédekezésben a Tiszán. 2002-ben, 2006-ban, 2010-ben a Dunán. A 2013. évi rendkívüli árvíz idején szakaszvédelem-vezetőként látta el feladatait. 2000-ben „A vizek kártételei elleni védekezésért elismerés” kitüntetésben részesült. A 2013. évi dunai rendkívüli árhullám során a Közép-dunántúli Vízügyi Igazgatóság Siótorok-Paksi árvízvédelmi szakaszán nyújtott kiemelkedő védekezési tevékenységéért emléklapot kapott.

A MAGYAR HIDROLÓGIAI TÁRSASÁG ÜLÉSEI

*Írta: Szabó Péter***Április 28-i előadóülés és jelölőbizottság választás**

Ismét eltelt négy év, így 2022-ben újra vezetőségválasztás lesz a Hidrológiai Társaság területi szerveinél. Ennek első lépése a jelölőbizottság megválasztása, amire nálunk – Közép-dunántúli Területi Szervezet – legutóbbi ülésünkön, április 28-án került sor. Az ülés kezdete előtt ismertettük a vezetőség javaslatát, amit aztán a jelenlévő tagtársak szavazatukkal elfogadtak. A szavazás eredményeként a jelölőbizottság elnöke Török Tiborné, a bizottság tagjai pedig Wágner Mária és Rácskai András lettek. A vezetőségválasztásra ősszel kerül sor.

A választást követően Baki Berta – Zerkowitz Tamás páros tartott előadást az Ivóvízminőség-javító Program tapasztalataival kapcsolatban. A Program már régóta fut, számos eredménnyel, pozitív és negatív tapasztalatokkal, ezek bemutatására került sor a színvonalas előadásuk során. Míg Berta üzemeltetői oldalról, addig Tamás a tervezői és kivitelezői oldalról ismertette a saját tapasztalatait, a két rész így szinergikus egységet képezett mindkét érintett oldal bevonásával.

ÚJ JÖVEVÉNYEKET KÖSZÖNTÜNK

Örömmel tudatjuk Veletek, hogy 2022. április 3-án megszületett Szabó Krisztina vízrendezési referens és Szabó Péter, a Vízüdelmi és Vízyűjtő-gazdálkodási Osztály osztályvezetőjének kislánya, Szabó Maja. Maja 3190 grammal és 52 centivel látta meg a napvilágot. Anyukája szerint nagyon érdeklődő, mosolygós baba. Szereti, ha énekelnek neki, sőt, újabban már ő is beszáll! (De a szöveget még nem tudja.)

2022.május 2-án, 10 óra 10 perckor Siófokon megszületett 54 centiméterrel és 3310 grammal Ladányi Tibor, a Balatoni Vízügyi Kirendeltség "Vízüdelem" motorosának, hajóvezetőjének kislánya, Ladányi Balázs.

Balázsnak nagyon jó az étvágya, sokat hízott rövid időn belül. Aludni annyira nem szeret, így szülei kicsit fáradtak, de tünemény kisbaba.

Összeállította: Szűcs-Molnár Diána